

For det første en lovændring vedrørende indbetaling af medlemsbidrag, således at disse kan opgøres endeligt for det enkelte kvartal og indbetales uafhængigt af forskudsberegningerne. (Denne lovændring trådte i kraft pr. ¼ 1982).

For, det andet, at man skulle tilstræbe først at anvise midler til kasserne, når der var foretaget en beregning af dagpengene i arbejdsløsheds-kassen, hvorefter denne kunne hæve beløbet direkte på statens konto. (Det er en tilsvarende løsning, der gennemføres pr. 1. oktober 1983).

Ved skrivelse af 17. august 1981 svarer arbejdsministeren på spørgsmål fra MF Svend Heiselberg.

I tilknytning til direktoratets skrivelse af 10. september 1981, beder Rigsrevisionen ved skrivelse af 17. december 1981 oplyst, hvad der videre er passeret i sagen. Rigsrevisionen refererer til modtagelsen af direktoratets notat, men kommenterer ikke direktoratets forslag.

Direktoratet henviser i svar af 8. februar 1982 til, at et lovforslag om en forventet medlemsbidragsprocedure blev forsinket på grund af folketingsvalget i december 1981, men at man i øvrigt hvad angik problemet med en optimal likviditetsstyring fortsat kunne henholde sig til det fremsendte notat, som man ikke havde haft mulighed for at følge op, men gerne så Rigsrevisionens kommentarer til.

Den 24. marts 1982 svarer arbejdsministeren MF Svend Heiselberg, på et spørgsmål om forskudsmidlernes placering. Ministeren angiver, hvilke banker der har forskudskonti, og henholder sig til cirkulæret af 5. november 1980.

På et nyt spørgsmål fra MF Svend Heiselberg svarer ministeren den 13. april 1982 blandt andet, »at arbejdsdirektøren på den givne foranledning har besluttet at optage forhandlinger med arbejdsløsheds-kasserne med henblik på at søge opnået den bedst mulige forrentning af forskudsbeløbene«.

Ministeren henholder sig i øvrigt hertil i svar til henholdsvis MF Ellemann-Jensen og finansudvalget ved skrivelse af 28. maj 1982. I svaret til finansudvalget anfører ministeren i øvrigt, at han har bedt arbejdsdirektøren om at tage kontakt til budgetdepartementets konsulent i rentespørgsmål.

Ministeren tilslutter sig i øvrigt finansudvalgets forslag om, at der indføres en bemærkning i tillægsbetænkningen til statsregnskabet for 1979 gående ud på, »at rentetilsvaret på de særlige konti i pengeinstitutter, hvor forskudsmidler fra staten er anbragt, må forøges, så de når op på en størrelse, der svarer til de aftaler, som pengeinstitutter normalt indgår med institutioner, der anbringer midler af en tilsvarende størrelse«.

Den 1. juni 1982 kommenterer Rigsrevisionen arbejdsdirektoratets notat om et fremtidigt udbetalings-system. Rigsrevisionen bemærker, at der er sket en ændring vedrørende indbetaling af medlemsbidrag, men finder ikke at denne ændring isoleret vil få tilstrækkelig betydning.

Rigsrevisionen finder med udgangspunkt i den seneste indsamling af forrentningsoplysninger (1981) det påkrævet, »at der snarest søges gennemført bestemmelser med sigte på en forbedring af rentevilkårene for forskudsmidler«.

Rigsrevisionen finder i øvrigt, at direktorates forslag antagelig kræver yderligere nøje overvejelser af forskellige både principielle og praktiske spørgsmål, som Rigsrevisionen er rede til at medvirke til at udrede.

Rigsrevisionen rykker for afgørelse i skrivelse af 15. juli 1982 med henvisning til spørgsmålets betydelige økonomiske rækkevidde.

På baggrund af dels ministerens svar til finansudvalget dels ovennævnte reaktion fra Rigsrevisionen, henvender direktoratet sig ved skrivelse af 23. juli 1982 til finansministeriet, budgetdepartementet. Direktoratet anfører at:

»arbejdsløsheds-kassernes tilrettelæggelse af dagpengeudbetalingerne er meget uensartet, både på grund af forskelle i kassernes størrelse og i opbyggelsen af deres administration. Direktoratet finder det derfor vanskeligt at afgøre, hvilken rentesats de enkelte arbejdsløsheds-kasser bør kunne kræve, og det er på denne baggrund, direktoratet nu henvender sig til budgetdepartementet.«